

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 18ος • Αριθμός φύλλου 73 • Δεκέμβριος 2014 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2015

«Είτε γράψε κάτι που αξίζει να διαβαστεί, είτε κάνε κάτι που αξίζει να γραφτεί»
[Benjamin Franklin (1706-1790) Αμερικανός πολιτικός & συγγραφέας]

Ευχές για Καλό Πάσχα

Η εφημερίδα μας σας εύχεται κάθε ευχή σας να ταξιδέψει σε όλον τον κόσμο και να μεταφέρει το γιορτινό μήνυμα της Ανάστασης..

Ολόκληρος ο κόσμος να καταλάβει, όσο το δυνατόν γρηγορότερα, το μεγαλείο της ζωής και να χαρίζει απλόχερα το χαμόγελο και την αγάπη του, χωρίς να περιμένει αντάλλαγμα!!

Η αγάπη μπορεί να κάνει τον κόσμο καλύτερο!!!

Na έχουμε όλοι «Καλό Πάσχα» και «Χρόνια Πολλά»!

Our newspaper wishes you all your heartfelt thoughts & greetings travel around the world spreading the cheerful message of Resurrection!

May all mankind realize, as fast as possible, the greatness of Life!

May all mankind be full of smiles and unconditional Love!

Love can make the world go round!!

Happy Easter to all of you and your families!!

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενήσει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα:
τηλ. 27960-61154 & 27960 61145

Κόψαμε την πίτα μας για το 2015

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 2015 έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του 2015 στην Βίλα ΣΤΕΛΛΑ, στο Ν. Ηράκλειο. Ο νέος πρόεδρος κύριος Ανδρέας Ιωαν. Σταματόπουλος χαιρέτησε και ευχήθηκε καλή χρονιά στους παρευρισκόμενους, αναφέρθηκε βέβαια και στους ξενιτεμένους μας.

Όλοι εμείς οι Κακουραίοι που ζούμε στην Αθήνα, ανταμώσαμε να κουβεντιάσουμε και να γλεντήσουμε, να τραγουδήσουμε τα τραγούδια μας και να τα χορέ-

ψουμε. Δεν ξεχάσαμε βέβαια και τους ξενιτεμένους μας και τους κόψαμε κομμάτι.

Θυμηθήκαμε την ζωή μας στο χωριό, συγκινηθήκαμε, αγκαλιαστήκαμε και υποσχεθήκαμε ότι θα είμαστε πάντα εδώ, όσα χιλιόμετρα κι αν μας χωρίζουν.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης, ο Σύλλογος πραγματοποίησε λαχειοφόρο αγορά με δώρα μια τηλεόραση και έναν ατμομάγειρα.

Αφού ευχηθήκαμε «υγεία» και δημιουργικότητα για την καινούργια χρονιά, ανανεώσαμε το ραντεβού μας.

Ο Πρόεδρος Ανδρέας Σταματόπουλος απευθύνει χαιρετισμό στους παρευρισκόμενους και δίπλα του ο τ. Πρόεδρος Γιάννης Σταματόπουλος

Η συνδρομή της εφημερίδας

- α. Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- β. Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Αφών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- γ. Με επιταγές στη διεύθυνση, στα γραφεία του Συλλόγου.
- δ. Οι επιστολές με chek να στέλνονται συστημένες

Η εκδρομή μας στην Κωνσταντινούπολη

Όσοι θέλουν να δηλώσουν συμμετοχή για την εκδρομή μας στην Κωνσταντινούπολη που θα γίνει γύρω στις 10 με 20 Ιουνίου 2015 να απευθύνονται στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου και στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.

Το Καρναβάλι φέτος στο Κακούρι

Επισκέπτες από διάφορες περιοχές αγνόησαν την βροχή και το κρύο και βρέθηκαν στο Κακούρι, για να παρακολουθήσουν την παρέλαση των αποκριάτικων αρμάτων.

Στο φετινό καρναβάλι είχαν την τιμητική τους η Αμφίπολη, οι διαπραγματευτές με τους Ευρωπαίους, ο Ξηρός, το σύστημα υγείας της χώρας, αλλά και πολλά πολιτικά πρόσωπα.

Για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά πραγματοποιήθηκε την Κυριακή (22/02/2015) το σατυρικό καρναβάλι στο Κακούρι, σκορπώντας τη σάτιρα,

το κέφι, το ξεφάντωμα και το γέλιο που τόσο έχουμε ανάγκη ειδικά σήμερα, σε όλους. Ο κόσμος αφήφισε τη βροχή και το κρύο και βρέθηκε στο Κακούρι να απολαύσει από κοντά το Σατυρικό Καρναβάλι. Η σάτιρα, το κέφι και ο χορός ήταν τα βασικά συστατικά του καρναβαλιού. Από όλα είχε το φετινό καρναβάλι στο Κακούρι Αρκαδίας γλέντι, χορό, δεκάδες επισκέπτες και πολύ σάτιρα! Επισκέπτες από διάφορες περιοχές αγνόησαν την βροχή και το κρύο και βρέθηκαν στο Κακούρι, για να

Συνέχεια στην 3η σελ.

Το Καρναβάλι στο Κακούρι από τότε που θυμάμαι

Με.. ή χωρίς μάσκες... γιορτάζουμε κάθε χρόνο τις απόκριες με τις παρέες μας και τους δικούς μας ανθρώπους...

Την εποχή αυτή, εκτός από τα συμπόσια, τις διασκεδάσεις, τα χοιροσφάγια, την θύμηση των νεκρών, κύριο χαρακτηριστικό της αποκριάς είναι οι μεταμφιέσεις.

Ας θυμηθούμε τα προηγούμενα

καρναβάλια... στο χωριό μας.

Σπάνια φορούσαν μάσκα, περισσότερο βάφονταν με μουντζούρα από τον πάτο του «καζανιού»... Οι μασκάραδες δεν θέλουν να αναγνωρίζονται, για να νιώθουν απελευθερωμένοι από τον καθωσπρεπισμό και τη σοβαροφάνειά

Συνέχεια στην 3η σελ.

Έθιμα του Πάσχα

Το ελληνικό Πάσχα έχει πολλά έθιμα. Πολλοί ιδιότυποι πασχαλινί χαιρετισμοί, όπως «Χριστός Ανέστη» ή «Καλή Ανάσταση»

Πασχαλινά έθιμα είναι τα κουλούρια, τα τσουρέκια τα κόκκινα αυγά και οι μεγάλες κουλούρες (ψωμί), αυτές έχουν ένα σταυρό στη μέση και ένα κόκκινο αυγό πάνω στο κέντρο του σταυρού. Οι Λαμπριάτικες κουλούρες, πλασμένες

Συνέχεια στην 3η σελ.

Από πού κρατάει η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

Έρευνα - Παρουσίαση
Γιάννης Λημ. Σταματόπουλος
(Τσιούγκος)

Κυκλοφόρησε το βιβλίο των γενεαλογικών δέντρων

«Από πού κρατάει η σκούφια μας»

Αυτό το βιβλίο δεν πρέπει να λείπει από κανένα Κακουραίο σπίτι.

Το βιβλίο διατίθεται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.

Τιμή: 30€

Το βιβλίο αυτό μπορεί να γίνει το καλύτερο δώρο των εορτών στα παιδιά μας και στους συγγενείς μας. (Όσοι πήραν το βιβλίο και θρήκαν κάποιο λάθος ή θέλουν να συμπληρώσουν κάτι να απευθυνθούν στη διεύθυνση της εφημερίδας).

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

► Ο Γιάννης Ρέκκας και η Βασιλική Καζά (κόρη της Σούλας Αντωνοπούλου) απέκτησαν γιο στις 10/2/2015.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει το νεογέννητο, να είναι γερό και τυχερό.

Συνδρομές

Σταματόπουλος Ανδρέας.....	50€
Ρόκκα Γεωργιοπούλου Ιωάννα.....	30€
Μπρότση -Αλωνιστιώτη Ειρήνη.....	30€
Γκόνορ Ιωάννης.....	50€
Σπυροπούλου Έφη.....	50€
Σταματόπουλος Γιάννης του Δημ.....	40€
Ηλιοπούλου Βούλα.....	30€
Κυπραίος Δήμος (USA).....	200\$ USA
Σπυροπούλου Κώστας (USA).....	100\$ USA
Λαγούσης Σπύρος (USA).....	50\$ USA
Δουρουντάκη -Σπυροπούλου Χρυσολένη	50€
Γαρμπή Αναστασία.....	20€
Ρόκκα Μαργαρίτα.....	20€
Κουτρομπής Νικόλαος (Ιερέας).....	50€
Δάμη Ελένη.....	50€
Μπρότση-Περαντή Ιωάννα.....	50€
Μπουρτσουκλή-Γαλαζούλα Γεωργία.....	50€
Μπουρτσουκλή-Κακαβάνου Παρασκευή.....	50€
Καζάκος Μιχάλης.....	20€
Τασιπούλου-Παπαϊωάννου Λίτσα.....	50€
Κοτσιάνη Ειρήνη του Χρήστου.....	30€
Ψαρράς Χρήστος.....	40€
Οψιμούλη-Δελαγραμμάτικα Ελένη.....	20€
Δούρου Φωτεινή.....	15€
Κοτσιάνη-Μπαφούνη Ντίνα.....	50€
Κεφερλής Κυριάκος.....	30€
Λαγούσης Σπύρος του Βασ.....	50€
Κοτσιάνης Ηλίας του Σπύρου.....	50€
Σταματόπουλος Βαγγέλης.....	30€
Σταματοπούλου Ρεβέκκα.....	30€
Μπρότση Θεοδώρα.....	50€
Κοτσιοβού -Γεωργακοπούλου Βασιλική.....	30€
Σιοροβίγκα Ευανθία.....	20€
Ζιωτοπούλου-Καπελώνη Ευγενία.....	20€

Για οικονομική ενίσχυση στο Σύλλογο του χωριού

Τα στοιχεία του διεθνούς τραπεζικού λογαριασμού του Συλλόγου είναι:

ΕΠΩΝΥΜΙΑ: ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ
IBAN: GR98 0172 5030 0055 0305 0285 839
SWIFT-BIC: PIRBGR33
ΤΡΑΠΕΖΑ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ - PIRAEUS BANK
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΤΡΙΠΟΛΗΣ

Επισκεφθείτε το διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας μας και στο facebook στη διεύθυνση:
<https://el-gr.facebook.com/tokakouri>

Διόρθωση

► Ο Βαγγέλης Τζουράς είναι γιος της Καλλιόπης Σιοροβίγκα και όχι της Ευανθίας Σιοροβίγκα. Καλλιόπη ζητούμε συγγνώμη για το ΛΑΘΟΣ. Ευχόμαστε και πάλι να ζήσουν τα παιδιά σου..

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο
 Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
 Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
 Τηλ: 210 8082042

Εκδότης - Διττής:

Κακαρικού Γωγώ Τηλ.: 210 5747298
 Ετήσιες Συνδρομές: 20€
 Εξωτερικού: 40€

Συντακτική επιτροπή:

Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γωγώ
 Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
 Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
 Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
 Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη
 Κακαρικού Γωγώ

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
 Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
 Καρπούζη Αριστέα & Υίοι Ο.Ε.
 Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
 Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
 e-mail: karpouzi@otenet.gr

«Παιδιά» είναι και φοβάμαι!

Φοβάμαι για το κοριτσάκι που χάθηκε Με το κίτρινο φορεματάκι και τα εννιά του χρόνια Ενημερώσεις σε βαρύ κλίμα και η αγωνία να χτυπά κόκκινο «μπορείτε να βοηθήσετε ;»

-Οχι πάλι μονολογώ και το μυαλό μου πάει στο κακό- Τόσα συφιλιασμένα μυαλά κυκλοφορούν ελεύθερα μπορούν να ξεριζώσουν από μέσα σου ότι ζει και αναπνέει να το βάλουν στο ψυγείο της ασυδοσίας και ν'αλλάξει σώμα!

Φοβάμαι για το παιδί που κάποιο αρρωστημένο μυαλό Φορώντας το «μανδύα του καλού» Το σημαδεύει εξ επαφής γιατί ορέγεται σάρκα Αγγέλου και με τις ευλογίες Ενόσ ανυποψίαστου περιγυρου ίκανοποιεί τις όποιες ορέξεις του!

Φοβάμαι για το παιδί που κλαίει και διψάει μέσα στην αγκαλιά της μάνας του με το άδειο στομάχι , τα σπυριασμένα χείλη και το πλισαρισμένο δέρμα της αφαγίας κι οι μύγες να πηγαινοέρχονται και νατσιμπολογάνε δυστυχία!

Φοβάμαι για το παιδί που βρήκε καταφύγιο σε «ψεύτικους κόσμους» Και ακροβόλησε τη ζωή του στ' ανχνάρια του θανάτου, Το άμυαλο κι ευαίσθητο παιδί που ψάχνει με απόγνωση, μαύρα μάτια, χαμένη διάνοηση και σάπια δόντια... ψάχνει στους δρόμους « μια δόση να δει το κόσμο καλύτερο» και όμως ξέρει καλά -αλλά πεισματικά το αρνείται- πως ο κόσμος θέλει μαγκιά και αγώνα Για να γίνει καλύτερος !

Φοβάμαι για το παιδί.. το ευαίσθητο και ευάλωτο παιδί που αντάμωσε τη κόλαση στο προαύλιο της ψυχής του ...εκεί που η μάθηση χάνει το νοημά της γιατί μια παρέα «σκληρών παιδιών» έτσι για να «κάνει πλάκα, για να γελάσει» χωρίς ίχνος ευαισθησίας στήνει ένα αδυσώπητο παιχνίδι πολέμου και μετατρέπει τη ζωή του σε σχολικό Νταχάου...ένα παιδί που βρήκε την έξοδο κινδύνου με συνεχίζει να ακροβατεί στα χνάρια του θανάτου αφήνοντας πίσω του παιδιά θύτες!

Φοβάμαι για το παιδί που ταξιδεύει στην αγκαλιά της μάνας του μέσα σ'ένα παλιό σκαρί δίπλα σε ανθρώπινα τουρβάλια μέρες και νύχτες με προορισμό Ανύπαρκτες ιθάκες κι αν είναι τυχερό και δεν γίνει ναυάγιο στα μαύρα θανατερά νερά και τα γυμνά ποδαράκια του πατήσουν χώρα τότε θα δει με μαθηματική ακρίβεια τη συνέχεια ενός δράματος χωρίς έλεος!

-Φοβάμαι για το παιδί που μεγάλωνε στα μετάξια με δούλες και παρατρεχάμενους Κι έκανε τα πρώτα του βήματα στις ρίζες της Ακρόπολης, το παιδί που το στιγμάτησαν Οι γεννητόρες του γιατί η απληστία είχε σαπίσει τα μυαλά και τις συνειδήσεις τους. Η αληθινή ευτυχία δεν χωράει σε αριθμούς με πολλά μηδενικά! Ένα παιδί είναι ευτυχισμένο μ' ένα ψεύτικο αυτοκινητάκι μ' ένα ψεύτικο αλογάκι, μια κούκλα με σπασμένο χέρι και μια ζεστή μανουλίτσα αγκαλιά !

-Φοβάμαι για το παιδί που είναι στη φυλακή Κι είναι πιο ορφανό κι απ' την ορφάνεια, εκείνο που στα δεκαπέντε του Αψήφισε τους νόμους και πήρε λάθος δρόμους Και τώρα με σκληρό αντάλλαγμα την ελευθερία του, μαθαίνει το «σωστό»

Ο φόβος γίνεται οργή.. για το παιδί που κύλησε το αίμα του στην άσφαλτο Και την έβαψε κόκκινη γιατί το χέρι ενός ανεγκέφαλου πατριώτη που δεν ήξερε σημάδι Πυροβόλησε τη Δημοκρατία, πυροβόλησε τους εχθρούς Που ζουν αυθαίρετα στο μυαλό του αλλά σκότωσε ένα παιδί αθώο που η γ@μμένη στιγμή το έδωσε βορρά στη μαυροφορεμένη μάνα του!!!!

Φοβάμαι για τη μάνα που η ζωή τη πέταξε στα βράχια Τη κάθε μάνα που έχασε το παιδί που βύζαξε Τη μάνα του Μπεν του Αλεξ του Παύλου του κάθε παιδιού ... Παιδιά μιας μάνας όλατης κάθε μάνας που δεν πρόλαβε το κακό και περπατάει ξυπόλητη στα συντρίμια της ψυχής της Και κουβαλάει το φορτίο του πόνου -την πιό βαριά αποσκευή της ζωής της-. Η μάνα που ψάχνει την ελπίδα στο «μάταια» Με την ίδια δυνατή και λαβωμένη αγάπη Απόρθητη κι αναλλοίωτη στους αιώνες «Η Ακρόπολη της αγάπης»

ΜΑΝΕΣ: Μετρήστε τα παιδιά μας να μη λείπει ούτε ένα στην απογραφή της ζωής!
«Παιδιά είναι» και φοβάμαι!

Φωτεινή Δούρου

Υ.Γ.: 27-28 Σεπτεμβρίου 2014 ...ολα ξεκίνησαν με ένα κοριτσάκι που χάθηκε-ευτυχως βρέθηκε μέχρι να το τελειώσω-

Ρόκκα Ν. Χρυσάνθη
 Δικηγόρος
 Εθνικής Αντιστάσεως 57-59
 Τρίπολη Τ.Κ. 22100
 Κιν.: 6982582902
 xrusa.rokka@gmail.com

Α/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ
 Ανταλλακτικά-Service
 Οικιακών Συσκευών
 28ης Οκτωβρίου 50
 Τηλ.: 2710-239451 Τρίπολη

Ελληνικά Παράδοξα

Γράφει ο Γιάννης Ζαρόκωστας

Είναι συνηθισμένες για μας τους Έλληνες οι εκφράσεις που χρησιμοποιούμε στην καθημερινή μας ζωή «έχει ο Θεός» και «έχουμε καιρό». Έχει ο Θεός όταν εμείς οι ίδιοι κουνάμε τα χέρια και δεν τα περιμένουμε όλα απ' Αυτόν. Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν: «συν Αθηνά και χείρα κίνει». Εδώ είναι χαρακτηριστική μια μικρή ιστορία που επικαλούνταν οι παλιοί ναυτικοί, όταν ήθελαν να δείξουν τις ατομικές μας ευθύνες...

Κάποτε λοιπόν, έγινε ένα ναυάγιο. Το πλοίο το κατάπιε η θάλασσα και ένας ναυτικός, στο αφρισμένο πέλαγος, θαλασσοπνιγόταν. Κάθε φορά έβγαινε από τα κύματα και φώναζε: «βοήθα Αη Νικόλα», επικαλούμενος τον προστάτη των ναυτικών. Και δώστου πάλι: «βοήθα Αη Νικόλα, βοήθα», χωρίς να προσπαθεί να κολυμπήσει προς τη στεριά. Από τα πολλά κάποιια στιγμή, εμφανίζεται μέσα από τα σύννεφα, ο Άγιος Νικόλαος και του φωνάζει «Ε, κούνα τα χέρια σου ευλογημένε».

Με λίγα λόγια, καλή η βοήθεια των Θείων, αλλά πρέπει κι εμείς να κάνουμε κάτι για να την αξιοποιήσουμε, αν όχι για να τη δικαιούμαστε ...

Γιατί, δυστυχώς, έρχονται στιγμές που ο «ελληνικός Θεός» μπορεί να απουσιάζει.

Και τώρα η άλλη συνηθισμένη έκφραση: «έχουμε καιρό», που συχνά τη χρησιμοποιούμε, όταν μας βολεύει ή αναβάλουμε ν' αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Η λέξη καιρός παράγεται από το αρχαίο ρήμα κείρω, που σημαίνει κόβω, ψαλιδίζω. Ο καιρός κόβει το χρόνο σε στιγμές, που είναι κομμάτια του χρόνου με περιορισμένη διάρκεια. Έτσι χρησιμοποιούμε την έκφραση «έχουμε καιρό» για να μεταθέσουμε στο μέλλον μια υποχρέωση ή ένα καθήκον που έχουμε τώρα.

Μα αυτή η αναβολή δεν εξαλείφει το πρόβλημα, που είναι πάντα μπροστά μας και περιμένει τη λύση του. Στο μεταξύ ο χρόνος κυλάει και η μη αντιμετώπιση του προβλήματος ή η αναβολή της λύσης του δείχνει ανωριμότητα, γιατί ο χαμένος χρόνος δε ξαναβρίσκεται ποτέ.

Είναι, λοιπόν, καθήκον και υποχρέωση όλων μας να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα με ευθύνη και συνέπεια, γιατί οποιαδήποτε πράξη μας έχει επακόλουθα και μας προσγειώνει στην πραγματικότητα.

Πότε, όμως θα καταλάβουμε ότι οποιαδήποτε πράξη μας έχει συνέπειες; Πότε αλήθεια;

Το χαμόγελο

Η χώρα μας έχει ήδη μπει σε οικονομική κρίση και οι μέρες που έρχονται θα είναι πολύ δύσκολες. Αλλά, ας μην αφήνουμε το άγχος και τις δυσκολίες να μας πάρουν από κάτω. Ας δούμε πιο αισιόδοξα και με αγάπη τους συνανθρώπους μας, τους φίλους μας, αλλά και τους συγχωριανούς μας, χαρίζοντάς τους απλόχερα ένα χαμόγελο γιατί:

Ένα χαμόγελο δεν στοιχίζει τίποτε, όμως δημιουργεί πολλά. Πλουτίζει αυτούς που το παίρνουν, χωρίς να φτωχάινει αυτούς που το δίνουν.

Μια στιγμούλα είναι η ζωή του κι όμως η ανάμνησή του διαρκεί κάποιες φορές αιώνια.

Δεν υπάρχει κανένας τόσο πλούσιος που να μπορεί να κάνει χωρίς αυτό και κανένας φτωχός, όσο αυτός που το στερείται.

Δημιουργεί ευτυχία μέσα στο σπίτι, δίνει χαρά στην καθημερινή δουλειά.

Είναι μια ανάπαυση για τους κουρασμένους, ένα ηλιόφωτο για τους θλιμμένους, το καλύτερο αντίδοτο που έχει η φύση για τις στενοχώριες.

Κι όμως, δεν μπορεί ούτε να τ' αγοράσεις, ούτε να το ζητιανέψεις, ούτε να το δανειστείς ή να το κλέψεις, γιατί δεν ωφελεί σε τίποτα, αξίζει μόνο αν του το χαρίσουν.

Κι αν βρεθεί κάποιος που, κουρασμένος κι απογοητευμένος από τη ζωή, δεν σας χαρίσει ένα χαμόγελο, θα έχετε την καλοσύνη να του δώσετε το δικό σας.

Γιατί κανένας δεν είχε τόσο ανάγκη από ένα χαμόγελο, όσο αυτός που δεν του απέμεινε πια κανένας για να του το χαρίσει.
Ο Κακουραϊός

ΠΡΩΤΑΠΡΙΑ

Τότε που τα έθιμα τηρούνταν με θρησκευτική ευλάβεια και έδιναν ένα διαφορετικό χρώμα στην καθημερινότητα του λαού μας, μικροί και μεγάλοι στο χωριό δεν έχαναν ευκαιρία να τιμήσουν το έθιμο της Πρωταπριλιάς. Δεν έχαναν ευκαιρία να φτιάξουν το ψεματάκι τους όσο πιο αλθηθοφανές γινόταν, για να ψευτίσουν φίλους, γείτονες, γνωστούς, περαστικούς, που θα συναντούσαν το πρωί περισσότερο, αλλά και όλη αυτή τη μέρα. Πειραχτήρια αδιόρθωτα με ύφος σοβαρό αναζητούσαν «θύματα», ξεκαρδίζονταν στα γέλια όλοι μαζί, παθόντες και μη, όταν καταλάβαιναν ότι τους είχαν ξεγελάσει 'πρωταπριλιάτικα' ή όταν δεν έπεφταν στην παγίδα υποψιασμένοι και προετοιμασμένοι για το έθιμο της ημέρας. Άνθρωποι καλοσυνάτοι, ανοιχτόκαρδοι και μερακλήδες, δέχονταν καλόγνωμα τα «ψευτίσματα» και αντάλλασαν ευχές «και του χρόνου» σκασμένοι στα γέλια για το πάθημα. Ήταν τότε που οι σχέσεις των ανθρώπων χαρακτηρίζονταν από τη ζεστασιά των συναισθημάτων και ο χρόνος κυλούσε ήρεμα και δημιουργικά. Ήταν τότε που η αθωότητα και η αγνότητα αποτυπωνόταν στις προθέσεις και στη συμπεριφορά των ανθρώπων και με μικρά ή μεγάλα ψέματα έκαναν την Πρωταπριλιά μέρα χαράς και διασκέδασης.

Η συνήθεια αυτή ήρθε στην Ελλάδα από τους λαούς της Δύσης και τελικά επικράτησε, έγινε έθιμο και έφτασε μέχρι τις μέρες μας. Καμιά σοβαρή πηγή δεν υπάρχει απ' όπου πειστικά να εξακριβώνεται η ιστορική καταγωγή του πρωταπριλιάτικου εθίμου της ψευδοδογίας.
Γεωργία Κακαρικού

Οι Τρεις Ιεράρχες

Η εορτή των τριών Ιεραρχών **Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσόστομου** είναι η εορτή της θρησκείας μας, της εθνικής μας συνείδησης και των ελληνικών γραμμάτων. Και αληθινά οι τρεις μέγιστοι φωστήρες της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην ιστορία του Χριστιανισμού, της Ελλάδας και της Παιδείας μας σαν στυλοβάτες της Ορθόδοξης Πίστεως, σαν υπέροχοι του γένους διδάσκαλοι και σαν μεγάλοι γνώστες των ελληνικών γραμμάτων, του ελληνικού πνεύματος και της ελληνικής σοφίας.

Η εδραίωση του Χριστιανισμού οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στους τρεις αυτούς φωστήρες της τρισηλίου Θεότητας. Κατά την περίοδο που έζησαν οι τρεις ιεράρχες από το 330 έως το 407 μ.Χ., ο Χριστιανισμός διέτρεξε μεγάλο κίνδυνο και η χριστιανική πίστη κλονίστηκε από τις πολλές αιρέσεις, από τις θρησκευτικές διαφορές και από τους ειδωλολάτρες.

Για να παύσουν οι θρησκευτικές διενέξεις, για να καταπολεμηθούν οι αιρέσεις και για να σταθεί ακλόνητο το θρησκευτικό οικοδόμημα, έπρεπε να παρουσιαστούν άνδρες φωτεινοί, θαρραλέοι και μαχητικοί, με μεγάλη πίστη προς το Χριστό και με πολύπλευρη μόρφωση. Ήσαν οι Τρεις Ιεράρχες.

Ο **Μέγας Βασίλειος** ως επίσκοπος Καισαρείας αναδείχθηκε αληθινά μεγάλος και απέσπασε το θαυμασμό των συγχρόνων του και των μεταγενέστερων. Τα φυσικά χαρίσματα, η χριστιανική διαπαιδαγώγηση από τη μητέρα του **Εμελεία**, η πλατεία μόρφωση, που απέκτησε με τις σπουδές του στην Καισαρεία, στην Κων/λη και στην Αθήνα, όπου έμεινε πολλά χρόνια, οι περιοδείες του στην Αίγυπτο, στην Παλαιστίνη, στη Συρία, στη Μεσοποταμία και η συστηματική μελέτη των αρχαίων συγγραφέων του έδωσαν μεγάλη μόρφωση.

Ακλόνητος μπροστά στους ισχυρούς, ανιδιοτελής και ταπεινός, πέρασε τα 48 χρόνια της ζωής του με έργα φιλανθρωπίας και με αγώνες για τη στήριξη της Ορθόδοξης. Πουλάει την περιουσία του, για να κτίσει στην Καισαρεία τη **Βασιλειάδα**, ένα μεγάλο νοσοκομείο. Κηρύττει συχνά από τον άμβωνα το Θείο Λόγο με εξαιρετική πειθώ, γράφει τη Θεία Λειτουργία και αναδεικνύεται ακλόνητος στους ισχυρούς και ήρωας στην ψυχή.

Ο Χριστιανισμός όμως έχει να επιδείξει και άλλον ισάξιο του Μ. Βασιλείου ιεράρχη, τον **Γρηγόριο το Θεολόγο**. Είχε κι αυτός ευσεβή και ενάρετη μητέρα τη Νόνα. Μετά τις σπουδές του στην Καισαρεία της Καππαδοκίας, την Αλεξάνδρεια και την Αθήνα δέχθηκε το 379 μ.Χ. τις παρακλήσεις των ορθοδόξων της Κων/λης να αναλάβει την αντιμετώπιση των αιρετικών του Αρείου. Έρχεται στην Κωνσταντινούπολη και αρχίζει τον αγώνα με όπλα την υπέροχη ευλωπία του, τη βαθειά γνώση της Αγίας Γραφής και την Αγία του ζωή. Οι αιρετικοί θορυβήθηκαν από τη μεγάλη αποδοχή που είχαν οι λόγοι του Γρηγορίου

και επιχειρήσαν να τον δολοφονήσουν τη νύχτα του Πάσχα στις 27 Απριλίου του 379 μ.Χ. Ατρόμητος όμως ο Γρηγόριος συνεχίζει τους αγώνες του. Από τους πολλούς του οι πέντε για το Θεό, την Αγία Τριάδα και των προσώπων της Αγίας Τριάδας, χαρακτηρίζονται ως άριστοι θεολογικοί λόγοι και του δίνουν το επώνυμο του Θεολόγου.

Αλλά και ο τρίτος ιεράρχης, ο **Ιωάννης ο Χρυσόστομος** αναδείχθηκε ένας από τους μεγάλους πατέρες της εκκλησίας μας. Τόσο η επίδραση της μητέρας του Ανθούσας, όσο και οι πολύχρονοι σπουδές του κοντά στο σοφιστή Λιβάνιο τον ανέδειξαν τέλειο ερμηνευτή των Γραφών και άφθαστο ομιλητή.

Η γλαφυρότητα των εκφράσεων και η απaráμιλλη ευχέρεια στο λέγειν του έδωσαν το επώνυμο του Χρυσόστομου. Ο **Χρυσόστομος** κήρυττε με τέτοια ρητορική τέχνη το Θείο Λόγο επί δώδεκα χρόνια στην Αντιόχεια ως πρεσβύτερος και επί έξι χρόνια στην Κων/λη ως πατριάρχης, ώστε παρακολουθούσαν τα κηρύγματά του άπειρα πλήθη λαού, χωρίς να εξαιρούνται ούτε οι Ιουδαίοι, ούτε οι εθνικοί. Δεν υπήρξε αρετή ή κακία, αίρεση ή σχίσμα, ειδωλολατρική συνήθεια ή δεισιδαιμονία, αδικία ή κακή διαγωγή, έκλυτος βίος ή πολυτέλεια των πλουσίων, που να μη χρησίμευε ως αντικείμενο των λόγων του σοφού και μελίρρυτου ιεράρχη.

Βλέπουμε λοιπόν ότι και οι τρεις ιεράρχες έκαναν πολλούς επιτυχείς αγώνες κατά των διαφόρων αιρέσεων και καθάρισαν τη Χριστιανική διδασκαλία από κάθε παρείστατο δόγμα. Επανεφέραν στην εκκλησία την ηρεμία, την ομόνοια, το ορθόδοξο πνεύμα και την παλιά αίγλη, που είχε κατά την εποχή των Αποστόλων.

Οι **Τρεις Ιεράρχες** με τα εισοδήματα των εκκλησιών και τους εράνους που έκαναν μεταξύ των πλουσίων, έκτισαν νοσοκομεία, άσυλα ανιάτων, γηροκομεία, ξενώνες, πτωχοκομεία και σχολεία. Ποτέ δεν έπαυσαν να παρηγορούν, να βοηθούν, να ανακουφίζουν και να ελεούν τους αρρώστους, τους φτωχούς και τους δυστυχισμένους. Ποτέ δεν κουράστηκαν να διδάσκουν στους χριστιανούς την αγαθοεργία και την ανακούφιση των πονεμένων. Αλλά και ποτέ δεν εκολάκευσαν τους αυτοκράτορες, τους αυλικούς και τους ισχυρούς της ημέρας. Η ζωή των τριών ιεραρχών ήταν ένας διαρκής αγώνας κατά της κακίας, της αδικίας, του ψεύδους, της εκμετάλλευσης και της διαφθοράς.

Ζούσαν για την εκκλησία και όχι από την εκκλησία.

Οι λόγοι και τα κηρύγματα των Τριών Ιεραρχών έχουν διαχρονική αξία και τα μηνύματα που εκπηγάζουν από αυτά απευθύνονται σε όλους. Στους δασκάλους, στους μαθητές, στις μητέρες, στους γονείς γενικά.

Τέλος από τα διδάγματά τους έχουν πολύ να ωφεληθούν οι σοφοί, οι πνευματικοί ηγέτες και οι κυβερνήτες των λαών.

Σταματόπουλος Διονύσης

Το Καρναβάλι φέτος στο Κακούρι

Συνέχεια από την 1η σελ.

παρακολουθήσουν την παρέλαση των αποκριάτικων αρμάτων. Η επιτυχία ήταν πολύ μεγάλη, αφού ο κόσμος που συμμετείχε ήταν αρκετός, το ευχαριστήθηκε και διασκέδασε πάρα πολύ. Η επικαιρότητα ενέπνευσε τους συμμετέχοντες του καρναβαλιού και προσέφερε γέλιο στους επισκέπτες... 17 άρματα, πάνω από 400 καρναβαλιστές έδωσαν ένα δυναμικό παρόν κάνοντας άπαντες να μείνουν άφωνοι με τις ατάκες τους, αλλά και με την πρωτοτυπία τους. Στο φετινό καρναβάλι είχαν την τιμητική τους η Αμφίπολη, οι διαπραγματεύσεις με τους Ευρωπαίους, ο Ξηρός, το Σύστημα Υγείας της χώρας, αλλά και πολλά πολιτικά πρόσωπα. Από τη σάτιρα των καρναβαλιστών δεν θα μπορούσε να λείπει το θέμα των σκουπιδιών. Στο καρναβάλι συμμετείχαν και σύλλογοι από τα γύρω χωριά, όπως Πικέρνι και Κάψια και το Λύκειο Ελληνίδων Τρίπολης.

Αναλυτικά τα άρματα με τη προγραμματισμένη σειρά παρέλασης:

Καλώς ορίζουμε την Καρναβαλίνα μας
Τα πρώτα δώρα της Κυβέρνησης
Τα κ@λόχαρτα της Βούλτεψη

Βλάχικος Γάμος
Το σόι και τα Ζα

Τα πραγματικά ευρήματα της Αμφίπολης
Όταν ο Τσοιλιός συνάντησε τον Σόιμπλε...
Πρότυπη Ανώτατη Βοιδοσχολή Πολιτικών
Έρχονται να μας σώσουν οι Κινέζοι επενδυτές

Πολιιατρείο του Θανατά

Ξηρός και Ξερό ψωμί... και Ξανθό μαλλί...

Σκουπίδια από παντού

Μια αλλιώτικη διαπραγμάτευση

Ελλάδα – Εκλογές 2015

Από την μια άκρη ως την άλλη, χορεύουμε

Πεντοζάλη

Τα Τσιπραϊκά θαφτίσια

Βοήθεια μας... έρχεται ο Πάπας στο Κακούρι

ΡΙ

Γιάννης Γκόνας

Δείτε τις ανταποκρίσεις:

• **Arcadiaportal.gr:**

<http://www.arcadiaportal.gr/news/karnavali-sto-kakoyri-2015-photosvideo>

• **kalimera-arkadia:** <http://www.kalimera-arkadia.gr/arcadia/item/32081-karnavali-sto-kakoyri-to-skoupidiariko-tou-fon-dimitraki-i-voidosxoli-kai-ta-xartia-ygeias-vd.html>

• **Δημοτική Ραδιοφωνία Τρίπολης:**

<http://www.drt915.gr/index.php/arcadia/item/12700-to-satiriko-karnavali-sto-kakoyri-vd>

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο **Ι. Δ. Σταματόπουλος**

Ο σανός και ο Αλέξης

Η ατάκα του φύλλου αυτού έχει πρωταγωνιστές το **Γιώργη τον Ψαρολόγο** της Ντίνας (Γιώργης Κ. Σταυρόπουλος) και τον **Αλέξη Κωτσιόπουλο**.

Ο Γιώργης ο Ψαρολόγος ήταν στις δεκαετίες του '40, 50 και 60 ο μικροέμπορος του χωριού. Εμπορευόταν αυγά, τομάρια προβάτων κ.ά., αφού δεν διέθετε περιουσία αλλά και τα κινητικά προβλήματα που είχε δεν του επέτρεπαν να δουλέψει σε γεωργικές εργασίες. Όλες τις μέρες γύριζε όλο το χωριό αλλά και τα διπλανά χωριά, για να βγάλει τα προτοζην, δύσκολες εκείνες οι εποχές για όλους στα χωριά μας.

Το σπίτι του ήταν κοντά στον Άγιο Νικόλα που έμενε με την μάνα του τη Ντίνα και την αδελφή του Ελένη (από το όνομα του άνδρα της Ντίνας Σταυρόπουλου, που είχε φύγει χωρίς από τη ζωή).

Για τη δουλειά του απαραίτητο ήταν το γαϊδούρι που είχε. Εγκαίρα, όμως, μερμινούσε να εξασφαλίσει στο γαϊδουράκι του σανό, άχυρο και καρπό. Από τον κήπο του κάποια χρόνια είχε κόψει το Μάιο μήνα σανό, αλλά δεν είχε χώρο να τον αποθηκεύσει. Έτσι αναζήτησε κάποιον που είχε καλύβι. Ο Αλέξης ο Κωτσιόπουλος πρόθυμα παραχώρησε το άδειο καλύβι, που είχε δίπλα στο σπίτι του.

Το σπίτι του Αλέξη του Κωτσιόπουλου ήταν στην πάνω γειτονιά δίπλα στα Μπροτσαϊκά, στου Τσακίρη και στον Χαράκη τον Μπουρτσουκλή (Δαμαϊκά).

Έτσι ο Γιώργης ο Ψαρολόγος φόρτωσε το σανό σε μουλάρι, για να τον πάει στο καλύβι του Κωτσιόπουλου.

Η διαδρομή ήταν μονόδρομος, έπρεπε να περάσει από την αγορά (γερο-Νικολάκη

το καφενείο, Παπαθεόδωρου, και Κωτσοβαϊκό μαγαζί κ.ά.).

Στου Γιάννη του Κοτσιάνη το μαγαζί, είχαν στήσει το κρεοπωλείο τους ο Σιαλέκος (Δημήτρης Κυπραίος) και ο Γιώργης ο Νάγος. Έτσι όταν ο Γιώργης πέρασε με τα φορτωμένα μουλάρια το σανό ο γερο-Νάγος τον ρωτάει:

— Πού πας τα φορτώματα με το σανό;
Γιώργης: Στου Αλέξη το καλύβι.

Και ο γερο-Νάγος του δίνει την απάντηση:

— **Κάθηκε φούρνος να τα κάψεις που τα πας εκεί;**

Ο σανός πήγε στου Αλέξη το καλύβι. Όταν ήρθε ο Νοέμβρης πάει ο Γιώργης με τη μάνα του τη Ντίνα να παραλάβουν το σανό και με έκπληξη ο Γιώργης βρίσκει το καλύβι άδειο.

Και ακολουθεί ο διάλογος:

Γιώργης: Μπαρμπα-Αλέξη τι έγινε ο σανός;

Αλέξης: Γιώργη μου, τον κλέψανε!! Παλιογειτονιά!! Αυτός ο παλιο-Χαράκης, ο Τσακίρης, οι Μπροτσαϊοί με τους μεγάλους σταυρούς!!!

Παλιογειτονιά Γιώργη μου!!!

Πάει και η Ντίνα να μπει στο καλύβι να δει για το σανό και ο Γιώργης οργίλος την τραβάει έξω λέγοντάς της:

— **Έλα έξω κακομοίρα μου, μη χάσω και σένα!!!**

Ο Γιώργης αμέσως έφερε στο νοου το υπονοούμενο του γερο-Νάγου, όταν έφερνε το σανό και κατάλαβε τι είχε γίνει.

Ο γερο-Αλέξης είχε ταίσει τα μουλάρια του που είχε πολλά, εξού και **Μουλαράς!!!**

Υ.Γ.: Την ατάκα αυτή την αλιεύσαμε από το βιβλίο του Χρήστου Δάμη «*Της Αρμενιάς οι ψίθυροι*».

Το Καρναβάλι στο Κακούρι από τότε που θυμάμαι

Συνέχεια από την 1η σελ.

τους, με αποτέλεσμα να λένε και να κάνουν πράγματα, που δεν θα τολμούσαν να σκεφθούν με φανερό πρόσωπο...

Ντυμένοι με δέρματα ζώων, κρατώντας μαγκούρες και ξύλα και ζωσμένοι με τεράστια κουδούνια στη μέση, δεκάδες άτομα «αναστάτων» από το πρωί τους δρόμους του χωριού, στο "πανάρχαιο αυτό διονυσιακό δρώμενο", που εξελισσόταν από την μια άκρη του χωριού μέχρι την αγορά.

Μουσικοί, χορευτές, και άλλοι, διασκέδαζαν τραγουδώντας και χορεύοντας, μαζί με τους μεταμφιεσμένους, με την συνοδεία παραδοσιακών μουσικών οργάνων, αλλά και των εκκωφαντικών - μεταλλικών ήχων που σκορπίζουν τα τεράστια κουδούνια.

Το τέλος της όλης εορταστικής περιόδου επισημαίνεται με την ταφή της Αποκριάς, δηλαδή την κηδεία του Καρναβαλιού. Όταν νυχτώσει την Κυριακή της Τυρινής φτιάνουν ένα αχυρένιο πρόσωπι (προσωπείον), το στήνουν στην πλατεία, του βάζουν φωτιά και ο καρναβάλος καίγεται ενώ γύρω ο κόσμος χορεύει. Οι φωτιές οφείλουν τη γέννηση

τους στην πίστη των αγροτών ότι επιδρούν μαγικά στην ευφορία της γης, δηλαδή διώκουν το κακό και προάγουν τη βλάστηση...

Γεωργία Κακαρικού

Έθιμα του Πάσχα

Συνέχεια από την 1η σελ.

με τέχνη γαρνιρισμένες με κεντίδια από ζυμαρί και αλειμμένες με άφθονο κρόκο αυγού. Τις ίδιες κουλούρες συναντάμε και στους γάμους. Με άλλα όμως στολίδια, όπως σταφύλια, πουλιά, σπιτία άστρα, δένδρα, κλαριά και πλήθος άλλα στολίδια. Αυτές ήταν οι «μελόπιτες». Τα κόκκινα αυγά τα κουλούρια και οι κουλούρες είναι τα ιερότερα δώρα που σνηθίζουμε τη Λαμπρή, να χαρίζουμε ο ένας στον άλλο. Τέτοια δώρα μαζί με την λαμπάδα του μικρού χαρίζει η νονά στον αναδεξιμό της. Τέτοια δώρα πηγαίνουν και οι βαφτιστικοί στο νουνό τους. Τέτοια χαρίζουμε συμβολικά και μεις στους επισκέπτες του σπιτιού μας, φίλους και συγγενείς. Άλλο έθιμο είναι σχετικό με το νέο φως η άγιο φως. Μπαίνοντας μαζί του στο σπίτι μας

φέρνει μαζί του το φως της ευτυχίας της Ανάστασης.

Μπαίνοντας μέσα στο σπίτι μας δεν ξεχνάμε με τη μουτζούρα που βγάζει ο καπνός της αναστάσιμης λαμπάδας, να φτιάξουμε πάνω από το ανώφλι της πόρτας του σπιτιού έναν σταυρό. Αυτός ο σταυρός είναι ακαλαίσθητος, έτσι σε τέτοια σπουδαία νύχτα που έγινε και μάλιστα με ένα τέτοιο ιερό φως, θα συνεχίσει όλο το χρόνο σαν πιστός φύλακας του σπιτιού και της εισόδου να προστατεύει την είσοδο. Την ημέρα της ανάστασης το φαγητό που επικρατεί σαν συνήθεια είναι το σουβλιστό αρνί και κορορέτσι τη νύχτα δε της Ανάστασης δηλ. την προηγούμενη νύχτα, τρώνε την μαγειρίτσα (για να μαλακώσει το στομάχι από την νηστεία της σαρακοστής.)

Γεωργία Κακαρικού

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Ευγενία Φ. Ζιωτοπούλου - Καπελώνη

Στις 18-12-14 έφυγε από τη ζωή η **Ευγενικούλα**, όπως συνηθίζαμε να τη φωνάζουμε, σε ηλικία 78 ετών. Ήταν το πέμπτο κατά σειρά παιδί του **μπαρμπα-Φίλιππα και της θεια-Ελένης**.

Το δύσκολο χρόνια και η μεγάλη φτώχεια της εποχής εκείνης ανάγκασαν την Ευγενικούλα να εγκαταλείψει το χωριό και σε πολύ τρυφερή ηλικία πήρε το δρόμο της εσωτερικής μετανάστευσης.

Ήταν έξυπνη και ήθελε πάρα πολύ να προχωρήσει στο Γυμνάσιο, αλλά οι γονείς της δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα. Έτσι μόλις τελείωσε το Δημοτικό σχολείο, ήρθε στην Αθήνα να βρει τ' αδελφία της που είχαν πρωτοέλθει. Αναγκάστηκε παρ' ότι ανήλικη,

να δουλέψει στο εργοστάσιο του Λαναρά.

Η Ευγενικούλα τα κατάφερε στη ζωή της, γιατί ήταν έξυπνη, δυνατός χαρακτήρας και πολύ δυναμική.

Παντρεύτηκε το Βασίλη Καπελώνη και κοντά του έζησε μια ήσυχη ζωή. Απέκτησαν δυο παιδιά και τέσσερα εγγόνια.

Ετάφη στη Ναύπακτο, δίπλα στον άνδρα της, γιατί εκεί είχαν σπίτι, περιουσία και περνούσαν αρκετό καιρό εκεί.

Ευγενικούλα, να είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκέπασε και να έχεις καλή ανάπαυση. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

**Η εξαδέλφη σου
Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα**

Κλώνης Γεράσιμος

Ο **Γεράσιμος (Μάκης) Κλώνης** έφυγε από την προσωρινή τούτη ζωή, σε ηλικία 58 ετών, μετά από μια σύντομη ασθένεια ενός μόνο μηνός.

Ο Μάκης ξεχώριζε για την καλοσύνη του και την αγάπη που είχε για όλους και ιδιαίτερα για την οικογένειά του. Παντρεύτηκε τη Σοφία Θ. Χρόνια και για 26 ολόκληρα χρόνια έζησαν ήρεμα και γλυκά. Απέκτησαν ένα γιο το Θανάση. Αυτή τη δύσκολη χρονική στιγμή υπηρετεί φαντάρος στον Έβρο.

Κρίμα που δεν πρόλαβε να τον χαρεί ο πατέρας του. Είχε όνειρα γι' αυτόν. Περίμενε ν' απολυθεί από φαντάρος και να τον στείλει

στο εξωτερικό για μεταπτυχιακές σπουδές. Αλλά, δυστυχώς κάποιος πρόλαβε και του χάλασε τα σχέδια.

Η κηδεία του έγινε στο νεκροταφείο της Παιανίας, επειδή πρόσφατα είχαν αποκτήσει σπίτι εκεί. Τη νεκρώσιμη ακολουθία παρακολούθησαν πολλοί φίλοι, συγγενείς και Κακουριά.

Στη Σοφία, η οποία νωρίς ορφάνεψε και νωρίς χήρεψε και στο γιο της ευχόμαστε κουράγιο και δύναμη.

Μάκη, καλό σου ταξίδι και καλή ανάπαυση!

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Γεωργία σύζυγος Ηλία Κουνέλη

Στις 28-12-2014 έφυγε από κοντά μας πλήρης ημερών η **Γεωργία σύζυγος Ηλ. Κουνέλη, το γένος Θεοδ. Σταματόπουλου (Τσούγκου)**. Η Γεωργία γεννήθηκε το 1924 στο Κακούρι και ήταν το πρώτο παιδί του θείου Θεοδωρή και της θείας Βασιλώς.

Μεγάλωσε και ενηλικιώθηκε στο χωριό, βοηθώντας τους γονείς της στις διάφορες αγροτικές δουλειές, αλλά και τα μικρότερα αδέρφια της να μεγαλώσουν.

Πανέξυπνη με κοφτερό μυαλό, από την ηλικία των 18-20 ετών έμαθε σε ελάχιστο χρονικό διάστημα την τέχνη της ραπτικής κοντά στην Ελένη Δάμη (Γιαγκούλα) και εξελίχθηκε σε μια άριστη μοδίστρα, εργαζόμενη τόσο στο χωριό όσο ήταν ελεύθερη, όσο και στην Τρίπολη ως παντρεμένη.

Το 1953 παντρεύτηκε τον Ηλία Κουνέλη, ταξιτζή στο επάγγελμα, με τον οποίο δημιούργησε μια όμορφη οικογένεια. Μαζί φρόντισαν να μεγαλώσουν και να αναθρέψουν σωστά τα παιδιά τους Γιάννη και Ρούλα, να

τους δώσουν αρχές και εφόδια, ώστε να γίνουν άνθρωποι σωστοί και χρήσιμοι στην κοινωνία.

Ο Θεός την αξίωσε να δει εγγόνια, αλλά δεν τα πολυχάρηκε όσο της άξιζε, αφού τα τελευταία χρόνια - και ήταν αρκετά - έμεινε καθηλωμένη στο κρεβάτι, ύστερα από ένα σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο.

Ο πόνος της όμως μετριαζόταν, αφού είχε καθημερινά κοντά της τα δυο παιδιά της, τα οποία φρόντιζαν, ώστε να μην της λείπει τίποτα. Μπράβος σας παιδιά!

Συγχαρητήρια!

Στις 28 Δεκεμβρίου ο Θεός κάλεσε τη Γεωργία κοντά του, δίνοντας τέλος στους πόνους και τα βάσανά της.

Εμείς οι συγγενείς, φίλοι και γνωστοί ευχόμαστε στους

οικείους της τα θερμά μας συλλυπητήρια και ο Θεός να την αναπαύσει.

Καλό ταξίδι Γεωργία.

Διονύσης Σταματόπουλος

Γιώργος Δελής

Ο Κύριος χρειαζόταν έναν νέο άγγελο στο Βασιλείο του το βράδυ της 30ης Οκτωβρίου 2014. Ο **Γιώργος Δελής** κάτοικος, εν ζωή του Ρετόντο Μπιτς στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ, γεννήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 1979 και ήταν πιστός χριστιανός ορθόδοξος.

Του άρεσε η μαγειρική και η ενασχόληση με μηχανές και αυτοκίνητα: είχε πάθος με τους αγώνες μοτοποδηλάτων, που ήταν το αγαπημένο του χόμπι. Μαχόταν σαν αληθινός υπερ-ήρωας για δεκατέσσερα (14) ολόκληρα χρόνια ενάντια στον καρκίνο από τον οποίο έπασχε και τις διάφορες προκληθείσες από την κύρια ασθένεια, μεταγενέστερες ασθένειες. Ολόκληρη η οικογένειά του, οι γονείς του Ηλίας

Δελής και **Ελένη Δελή (το γένος Νικολάου Καρατζιά)**, τα αδέρφια του Νίκος, Σταύρος, Σταμάτης και Μαρία Δελή, οι νύφες του Παναγιώτα, Λίζα και Τζευλίν

και τα ανίψια του Μπράιλι, Ηλίας, Νίκος, Τάσος και Χριστιάννα, ήταν δίπλα του στη δύσκολη μάχη του για τη ζωή, τον αγαπούσαν και τον φρόντιζαν. Ο Γιώργος ήταν η επιτομή του θάρρους και του κουράγιου, διαπνεόμενος από θετική ενέργεια, μαχόμενος δίχως να εκφράσει ούτε στιγμή παράπονο για την ασθένεια που του έτυχε. Θα αποτελεί για πάν-

τα πρότυπο δύναμης και κουράγιου, τα οποία ιεραρχούσε στην καθημερινότητά του.

Ας είναι η μνήμη του αιωνία.

Γιώργος Παπακωνσταντίνου (Λόρης)

Στην μνήμη του πολυαγαπημένου αδελφού μας Γιώργου.

Στις 15 Φεβρουαρίου 2015 έφυγε από κοντά μας.

Ο Γιώργος εγεννηθηκε στο Κακούρι 1 Νοεμβρίου το 1951. Ο πατέρας του Βασίλης και η μητέρα του Αθανασία, (Σπυροπούλου), μετά από 4 κορίτσια απέκτησαν το αγόρι που περιμέναμε. Όλο το Κακούρι εβούιζε, "Η Αθανασία εγέννησε αγόρι". Εκείνο το καιρό το αγόρι είχε μεγάλη αξία.

Ο Γιώργος μεγάλωσε στο χωριό, τελείωσε το δημοτικό και πήγε δυο χρόνια στο γυμνάσιο. Όταν έγινε 16 χρόνων μαζί με την αδελφή του Νίτσα φύγανε για την Αμερική.

Εκεί στο Texas συνάντησαν τις δυο άλλες αδελφές του Σοφία και Κωστούλα και συνέχισε το σχολείο του. Μετά από 4 χρόνια ήρθε στο Σικάγο, εκεί έμεναν

οι αδελφές του Νίτσα και Αλεξάνδρα. Του άρεσε πολύ και αποφάσισε να μείνει. Αργότερα γνώρισε την γυναίκα του Μαρία.

Μαζί με τον γαμπρό του Βασίλη είχαν εστιατόριο για 25 χρόνια. Δεν είχε κάνει πολλά ταξίδια στην Ελλάδα, δεν του άρεσε το αεροπλάνο. Τελευταία φορά ήταν όταν εξεβγαλαμε την μητέρα μας. Ήταν αγαπητός, πάντα με το χαμόγελο στα χείλη. Όλα τα ανίψια του τον υπέρ αγαπούσαν.

Αγαπούσε το χωριό, τους χωριάνους, και ήθελε να έλθει για τα γεράματα του. Αλλά δυστυχώς δεν πρόλαβε.

**Καλό σου ταξίδι αδελφούλη μας.
Γεωργία (Dave), Σοφία (Tom), Αλεξάνδρα (Μιμι), Κωστούλα (Θανάση) και Νίτσα (Βασίλη).**

Ευάγγελος Κων. Κανελλόπουλος

Ευάγγελος Κων/νου Κανελλόπουλος σύζυγος Ελένης Καρατζιά του Γεωργίου 17/02/2015 ετών 46

Δε σε ξεχάσαμε και δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Θα ζεις για πάντα, γιατί θα ζεις μέσα μας. Θα ζεις για πάντα, γιατί όλοι θα θυμούνται το καλό που έκανες σε όποιον το είχε ανάγκη. Προσπαθούσες πάντα να κάνεις περισσότερα από όσα μπορούσες. Εκλαψαν πολλοί μαζί μας.

Ζεις γιατί υπάρχεις στις καρδιές μας. Και θα μείνεις για πάντα εκεί.

Ήσουν τρυφερός και δοτικός άνθρωπος. Δε σου άρεσε η μοναξιά. Ήθελες πάντα να έχεις ανθρώπους γύρω σου. Ανθρώπους που αγαπούσες και σε αγαπούσαν. Δε σε πτόησαν οι δυσκολίες της ζωής. Ήθελες να φτάσεις ψηλά και τα κατάφερες. Μόνος σου, χωρίς βοήθεια.

Έφυγες περήφανα όπως έζησες. Χωρίς να μας κουράσεις, χωρίς να μας δώσεις την ευκαιρία να κάνουμε κάτι κι εμείς για σένα, όπως εσύ μας φρόντισες τόσα χρόνια. Έτσι ήθελες να φύγεις. Με το κεφάλι ψηλά, όπως έζησες τη σύντομη ζωή σου. Ήταν νωρίς. Είχες

πολλά χρόνια ακόμη μπροστά σου. Να ζήσεις για να προσφέρεις στην οικογένειά σου και στην κοινωνία.

Να ζήσεις για να απολαύσεις ότι μέχρι τότε έφτιαξες με δυσκολία και κόπο. Δε σου χάριστηκε τίποτα.

Έφυγες ήρεμα χωρίς να το καταλάβεις.

Υπουλα σε χτύπησε ο Χάρος, γιατί δε θα έπεφτες χωρίς μάχη. Δε θα αφήνες την οικογένειά σου χωρίς να παλέψεις. Μας αγαπούσες όλους.

Δεν έφυγες όμως ποτέ από κοντά μας. Σε βιώσαμε δίπλα μας κάθε στιγμή. Εχουμε την αίσθηση ότι από εκεί ψηλά στον ουρανό μας κοιτάζεις, μας βλέπεις και μας φροντίζεις. Μας δίνεις δύναμη και κουράγιο να συνεχίζουμε το έργο σου.

Δώσε μας τη δύναμη και την ελπίδα να συνεχίσουμε.

Μη σταματάς να μας φροντίζεις, όπως πάντα έκανες. Κάποια στιγμή θα βρεθούμε πάλι όλοι μαζί και τότε θα είναι σαν να μη χωρίσαμε ποτέ.

Σε αγαπάμε!

Η γυναίκα σου Ελένη, τα παιδιά σου Κωνσταντίνος και Γεωργία Κανελλόπουλου

Δωρεές στη μνήμη

► **Γεωργίου Βασ. Παπακωνσταντίνου**
• Η οικογένειά του προσέφερε το ποσό των 200\$ USA
• Η οικογένεια Σπυρόπουλου προσέφερε 100€

► **Γεωργίου Δελή (το γένος Νικ. Καρατζιά)**
• Η οικογένειά του προσέφερε 100\$ USA

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΓΥΨΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΓΥΦΟΣΑΝΙΔΕΣ - ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΑΝΙΔΕΣ
ΨΕΥΔΟΡΟΦΕΣ
ΤΡΙΠΟΛΗ
2710 243301
6946377015

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Φωτεινές επιγραφές,
Διαφημιστικές κατασκευές
Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED -
Εκτυπώσεις
Φλέμιγκ 118 Μοσχάτο
Τηλ. 210 9416314 Κιν.: 6972 858307
e-mail: andreastamat@yahoo.gr

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

ΛΕΥΚΩΜΑ
ΤΗΝ ΠΕΣΟΝΤΗΝ ΚΑΚΟΥΡΑΙΗΝ
ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΓΓΕΛΕΣ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΡΧΕΜΕΣΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ
1977 - 2007
30 ΧΡΟΝΙΑ ΔΡΑΣΗΣ

Το Αργεαίο Αρεοαίο (Κισαίο)